

*Fra Slobodan je ubijen sa
70 videnijih Hrvata po
dolasku partizana u Ljubuški*

fra **Slobodan LONČAR**

30 godina
kapelan u Drinovcima
Franjevačka hercegovačka
provincija - Mostar

Roden je 3. ožujka 1915. u Vinjanima, u župi Vir, od oca Petra i majke Franjke, rođ. Bago. Osnovnu školu završio je u Posušju, franjevačku klasičnu gimnaziju u Širokom Brijegu, a bogosloviju u Mostaru. Za svećenika je zaređen u Mostaru 1940. godine. Kratko vrijeme bio je kapelan u Širokom Brijegu, a zatim kapelan u Drinovcima. Partizani su ga iz Drinovaca odveli u Ljubuški. Prvo je bio nekoliko dana u zatvoru, a onda su ga 13. veljače 1945. strijeljali.

Dr. fra Andrija Nikić u svojoj knjizi *Hercegovački franjevački mučenici* (1992.) o njemu piše:

Bio je poletan i pobožan redovnik i domoljub. Za njega bi se moglo reći da ni mrava nije botimice zgazio. Bio je rodoljub i nigdje se toga nije stidio. Po naravi tih i dosta melankoličan. Bio je pjesnička duša, koja je teško proživljavala divljanja što su ih činili bezbožnici. Umro je hrabro, znajući da umire samo zato što je Kristov svećenik i franjevac.

O njegovoj mučeničkoj smrti izjavu nam je dao i njegov brat fra Umberto Lončar:

O okolnostima smrti tvrdim da partizani nisu znali kako će ga slomiti jer je bio izuzetno principijelan, karakteran, domoljub. Kad više nisu znali kako ga se riješiti, ubacili su mu pušku u WC kroz otvoren prozor u župskom uredu u Drinovcima, a kasnije su ušli u samostan i pitali ima li tko oružje. Fra Slobodan im je odgovorio da nema. Oni su se dali u premetačinu i našli u WC-u pušku i zato su ga optužili.

Odveden je u Ljubuški, prvo nekoliko dana u zatvor, a onda su ga 13. veljače 1945. godine strijeljali. Taj isti dan ubijen je u Ljubuškom i Zubac fra Zdenko. Također tih dana u veljači 1945. godine u Ljubuškom je ubijeno još oko 70 građana, videnijih Hrvata, onih koji bi teoretski mogli smetati nadolazećem bezbožnom komunizmu.

O fra Slobodanu Lončaru donosimo i odabrane dijelove iz knjige fra Ratimira Kordića *Fratar narodni neprijatelj* (1995.):

Nakon kratkog kapelanovanja na Širokom Brijegu, u Drinovce je došao za župnog pomoćnika fra Slobodan Lončar. Kako sam mu se obradovao! Ta on je mlad, zdrav, društven i poletan, a župa je i brojčano i prostorno velika. Odmah se pokazao sposobnim za sve pastoralne poslove i izrazio spremnost da u sljedeću nedjelju održi pučku misu... Tema prve njegove propovijedi bila je: Naša legitimacija: Hrvat-katolik... Što se više približavala Nova godina, to je bilo sve napetije: zatvaranja, preslušavanja, sumnjičenja, bojazni i druge nezgode... Fra Slobodan je bio vrlo potišten i šutljiv, upravo žutomodar u licu... - "Gotov sam, ubit će me!" Tješio sam ga i uvjeravao da je nemoguće da bude ubijen nevin čovjek. Još nisam čuo za pogibiju fratara na Širokom Brijegu...

Imao je 30 godina i samo 5 godina svećeništva kada se opraštao od života i podnosio mučeništvo.

Izvori i literatura:

- Iskaz fra Umberta Lončara, Čerčin, 20. 3. 1993.
Kordić, fra Ratimir, *Fratar narodni neprijatelj*, Zagreb, 1995., str. 54-64.
Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 143-144.